Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 1 aprilie 2020
(OR. en)

5639/20

Dosar interinstituțional:
2018/0178 (COD)

EF 8
ECOFIN 38
ENV 47
SUSTDEV 10
CODEC 64

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect:	Poziţie în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088

REGULAMENTUL (UE) 2020/…
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din …

privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile
și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[1],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[2],

[1] JO C 62, 15.2.2019, p. 103.

[2] Poziția Parlamentului European din … (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din … (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din … (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

(1) Articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană are drept obiectiv instituirea unei piețe interne care să acționeze pentru dezvoltarea durabilă a Europei și să fie întemeiată, printre altele, pe o creștere economică echilibrată și pe un nivel înalt de protecție și pe îmbunătățirea calității mediului.

(2) La 25 septembrie 2015, Adunarea Generală a ONU a adoptat un nou cadru global de dezvoltare durabilă: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă (denumită în continuare „Agenda 2030”). Agenda 2030 are ca element central obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) și acoperă cele trei dimensiuni ale durabilității: economică, socială și de mediu. Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil” face legătura între ODD și cadrul de politică al Uniunii, pentru a garanta că toate acțiunile și inițiativele politice ale Uniunii, atât în cadrul Uniunii, cât și la nivel global, iau în considerare ODD de la bun început. În concluziile sale din 20 iunie 2017, Consiliul a confirmat angajamentul Uniunii și al statelor membre ale acesteia în ceea ce privește punerea în aplicare a Agendei 2030, într-o manieră completă, coerentă, cuprinzătoare, integrată și eficientă, în strânsă cooperare cu partenerii și cu alte părți interesate. La 11 decembrie 2019, Comisia a publicat comunicarea sa intitulată „Pactul ecologic european”.

(3) Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („Acordul de la Paris”) a fost aprobat de Uniune la 5 octombrie 2016[1]. Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Acordul de la Paris vizează consolidarea răspunsului la schimbările climatice, printre altele prin corelarea fluxurilor financiare cu evoluția către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezistență la schimbările climatice. În acest context, la 12 decembrie 2019, Consiliul European a adoptat concluzii privind schimbările climatice. Ținând seama de acestea, prezentul regulament reprezintă un pas esențial către obiectivul de a realiza o Uniune neutră din punct de vedere climatic până în 2050.

(4) Durabilitatea și tranziția către o economie sigură, neutră din punct de vedere climatic, rezilientă la schimbările climatice, mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară sunt esențiale pentru asigurarea competitivității pe termen lung a economiei Uniunii. Durabilitatea se află de multă vreme în centrul proiectului Uniunii, iar Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) reflectă dimensiunile sale sociale și de mediu.

(5) În decembrie 2016, Comisia a însărcinat un grup de experți la nivel înalt să elaboreze o strategie globală și cuprinzătoare a Uniunii cu privire la finanțele durabile. Raportul Grupului de experți la nivel înalt, publicat la 31 ianuarie 2018, solicită crearea, la nivelul Uniunii, a unui sistem de clasificare solid din punct de vedere tehnic pentru a se stabili cu claritate ce activități se califică drept „verzi” sau „durabile”, începând cu atenuarea schimbărilor climatice.

[1] Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 14).

(6) În comunicarea sa din 8 martie 2018, Comisia a publicat planul său de acțiune privind finanțarea creșterii durabile, lansând o strategie ambițioasă și cuprinzătoare privind finanțarea durabilă. Unul dintre obiectivele respectivului plan de acțiune este acela de a reorienta fluxurile de capital spre investiții durabile pentru a obține o creștere durabilă și favorabilă incluziunii. Instituirea unui sistem de clasificare unificat pentru activitățile durabile este cea mai importantă și urgentă acțiune prevăzută în planul de acțiune. Planul de acțiune recunoaște că reorientarea fluxurilor de capital către activitățile mai durabile trebuie să se bazeze pe o înțelegere comună, holistică, a caracterului durabil din punctul de vedere al mediului al activităților și al investițiilor. Ca prim pas, elaborarea unor orientări clare cu privire la activitățile despre care se consideră că ar contribui la obiectivele de mediu ar favoriza informarea investitorilor în ceea ce privește investițiile care finanțează activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului. Într-o etapă ulterioară ar putea fi elaborate orientări suplimentare privind activitățile care contribuie la alte obiective în materie de durabilitate, inclusiv la obiective sociale.

(7) Având în vedere caracterul sistemic al provocărilor globale în domeniul mediului, este necesară o abordare sistemică și orientată spre viitor a durabilității mediului, care să abordeze tendințele negative în creștere, cum ar fi schimbările climatice, pierderea biodiversității, consumul excesiv de resurse la nivel mondial, penuria de alimente, diminuarea stratului de ozon, acidificarea oceanelor, deteriorarea sistemului de apă dulce și schimbarea utilizării terenurilor, precum și apariția unor noi amenințări, printre care substanțele chimice periculoase și efectele combinate ale acestora.

(8) Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1] solicită creșterea finanțării sectorului privat pentru cheltuielile legate de mediu și de climă, în special prin instituirea unor stimulente și metodologii de stimulare a întreprinderilor să măsoare costurile de mediu ale întreprinderilor lor și profiturile generate de utilizarea serviciilor de mediu.

(9) Îndeplinirea ODD în Uniune necesită direcționarea fluxurilor de capital către investiții durabile. Pentru îndeplinirea acestor obiective, este important să se exploateze pe deplin potențialul pieței interne. În acest context, este esențial să se elimine obstacolele din calea unei circulații eficiente a capitalului în investiții durabile pe piața internă și să se prevină apariția unor obstacole noi.

(10) Având în vedere dimensiunile provocării și costurile asociate inacțiunii sau acțiunii întârziate, sistemul financiar ar trebui adaptat în mod progresiv pentru a sprijini funcționarea durabilă a economiei. În acest scop, finanțarea durabilă trebuie să se generalizeze și o atenție deosebită trebuie acordată efectului produselor și serviciilor financiare asupra durabilității.

[1] Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

(11) Punerea la dispoziție de produse financiare care urmăresc obiective durabile din punctul de vedere al mediului reprezintă o modalitate eficientă de a orienta investițiile private înspre activități durabile. Cerințele pentru comercializarea produselor financiare sau a obligațiunilor corporative ca fiind investiții durabile din punctul de vedere al mediului, inclusiv cerințele prevăzute de statele membre și de Uniune pentru a permite participanților la piața financiară și emitenților să utilizeze etichete naționale, urmăresc să consolideze încrederea investitorilor și nivelul lor de conștientizare a efectului asupra mediului al acestor produse financiare sau obligațiuni corporative, să creeze vizibilitate și să abordeze preocupările legate de „dezinformarea ecologică” (*greenwashing*). În contextul prezentului regulament, fenomenul de dezinformare ecologică se referă la practica de a obține un avantaj concurențial neloial prin prezentarea unui produs financiar, prin intermediul marketingului, ca produs ecologic, deși, de fapt, nu au fost îndeplinite standarde de mediu de bază. În prezent, doar câteva state membre au instituit sisteme de etichetare. Aceste sisteme existente se bazează pe sisteme de clasificare diferite pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului. Având în vedere angajamentele politice asumate în cadrul Acordului de la Paris și la nivelul Uniunii, este posibil ca din ce în ce mai multe state membre să instituie sisteme de etichetare sau să impună cerințe pentru participanții la piața financiară sau emitenți în ceea ce privește promovarea produselor financiare sau a obligațiunilor corporative ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului. În astfel de situații, statele membre ar utiliza propriile sisteme de clasificare naționale pentru a stabili ce investiții se califică drept durabile. În cazul în care respectivele sisteme sau cerințe naționale de etichetare ar utiliza criterii diferite pentru a identifica activitățile economice care pot fi calificate drept durabile din punctul de vedere al mediului, investitorii ar fi descurajați să investească în afara granițelor, din cauza dificultăților legate de compararea diferitelor oportunități de investiții. În plus, operatorii economici care doresc să atragă investiții din întreaga Uniune ar trebui să îndeplinească criterii diferite, în state membre diferite, pentru ca activitățile lor să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului. Lipsa unor criterii uniforme ar contribui astfel la creșterea costurilor și ar descuraja în mod semnificativ operatorii economici să acceseze piețele de capital transfrontaliere în scopul unei investiții durabile.

(12) Criteriile aplicate pentru a stabili dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului ar trebui armonizate la nivelul Uniunii, pentru a elimina obstacolele din calea funcționării pieței interne în ceea ce privește colectarea de fonduri pentru proiecte legate de durabilitate și a împiedica apariția viitoare a obstacolelor în calea acestor proiecte. În contextul unei astfel de armonizări, operatorilor economici le-ar fi mai ușor să colecteze fonduri la nivel transfrontalier pentru activitățile lor durabile din punctul de vedere al mediului, întrucât activitățile economice ale acestora ar putea fi comparate prin raportarea la criterii uniforme în vederea selectării ca active-suport pentru investițiile durabile din punctul de vedere al mediului. O astfel de armonizare ar facilita, prin urmare, atragerea de investiții durabile transfrontaliere în cadrul Uniunii.

(13) Dacă participanții la piața financiară nu le oferă investitorilor o explicație cu privire la modul în care activitățile în care investesc contribuie la obiectivele de mediu sau dacă participanții la piața financiară utilizează concepte diferite atunci când explică ce înseamnă o activitate economică „durabilă din punctul de vedere al mediului”, investitorii vor considera că este disproporționat de greu să verifice și să compare aceste produse financiare diferite. S-a constatat că astfel de practici descurajează investitorii să investească în produse financiare durabile din punctul de vedere al mediului. Totodată, lipsa de încredere din partea investitorilor are un efect nociv major pe piața pentru investițiile durabile. S-a demonstrat, de asemenea, că normele naționale și inițiativele bazate pe piață adoptate pentru a aborda respectiva problemă în cadrul frontierelor naționale conduc la fragmentarea pieței interne. Dacă participanții la piața financiară furnizează informații privind modul și măsura în care produsele financiare care sunt puse la dispoziție ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului investesc în activități care îndeplinesc criteriile stabilite în temeiul prezentului regulament pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului și dacă participanții la piața financiară utilizează criterii comune pentru astfel de informări în întreaga Uniune, acest lucru ar ajuta investitorii să compare oportunitățile de investiții la nivel transfrontalier și ar constitui un stimulent pentru societățile în care se investește să îmbunătățească durabilitatea din punctul de vedere al mediului a modelelor lor de afaceri. În plus, în întreaga Uniune, investitorii ar investi cu mai mare încredere în produsele financiare durabile din punctul de vedere al mediului, îmbunătățind astfel funcționarea pieței interne.

(14) Pentru a aborda obstacolele existente în calea funcționării pieței interne și pentru a preveni apariția unor astfel de obstacole în viitor, statele membre și Uniunea ar trebui să utilizeze un concept comun pentru investițiile durabile din punctul de vedere al mediului atunci când introduc cerințe la nivel național și al Uniunii pentru participanții la piața financiară sau emitenți în vederea etichetării produselor financiare sau a obligațiunilor corporative care sunt comercializate ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului. Pentru a evita fragmentarea pieței și prejudicierea intereselor consumatorilor și ale investitorilor ca urmare a aplicării unor noțiuni divergente privind activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, cerințele naționale pe care trebuie să le respecte participanții la piața financiară sau emitenții pentru a comercializa produse financiare sau obligațiuni corporative ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să se bazeze pe criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului. Astfel de participanți la piața financiară și emitenți includ participanții la piața financiară care pun la dispoziție produse financiare durabile din punctul de vedere al mediului și societățile nefinanciare care emit obligațiuni corporative durabile din punctul de vedere al mediului.

(15) Stabilirea unor criterii pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului poate încuraja operatorii economici care nu fac obiectul prezentului regulament să publice și să prezinte pe site-urile lor web, în mod voluntar, informații privind activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului pe care le desfășoară. Respectivele informații pe de o parte vor ajuta participanții la piața financiară și alți actori relevanți de pe piețele financiare să identifice cu ușurință operatorii economici care desfășoară activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, iar pe de altă parte vor facilita obținerea de finanțare pentru activitățile durabile din punctul de vedere al mediului ale respectivilor operatori economici.

(16) O clasificare la nivelul Uniunii a activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să permită elaborarea unor viitoare politici ale Uniunii în sprijinul finanțării durabile, inclusiv a unor standarde în întreaga Uniune pentru produsele financiare durabile din punctul de vedere al mediului și crearea în final a unor etichete care să recunoască în mod oficial respectarea standardelor respective în întreaga Uniune. Aceasta ar putea totodată servi drept bază pentru alte măsuri economice și de reglementare. Existența unor cerințe juridice uniforme pentru determinarea gradului de durabilitate din punctul de vedere al mediului al investițiilor, pe baza unor criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, este necesară ca punct de referință pentru viitoarea legislație a Uniunii având drept scop să faciliteze reorientarea investițiilor către activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.

(17) În contextul realizării ODD în Uniune, opțiuni de politică precum crearea unui Fond european pentru investiții strategice au contribuit în mod eficace la canalizarea investițiilor private către investiții durabile, alături de cheltuielile publice. Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului[1] precizează un obiectiv al investițiilor în materie de climă de 40 % pentru proiectele de infrastructură și de inovare în temeiul Fondului european pentru investiții strategice. Criterii comune pentru a determina dacă activitățile economice se califică drept durabile, inclusiv efectul acestora asupra mediului, ar putea sta la baza unor viitoare inițiative similare ale Uniunii, care să mobilizeze investiții ce urmăresc obiective de mediu sau obiective legate de climă.

[1] Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 - Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).

(18) Pentru a nu aduce atingere intereselor investitorilor, administratorii de fonduri și investitorii instituționali care pun la dispoziție produse financiare ar trebui să furnizeze informații privind modul și măsura în care aceștia utilizează criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului pentru determinarea durabilității de mediu a investițiilor lor. Informațiile furnizate ar trebui să le permită investitorilor să înțeleagă proporția investițiilor, care stau la baza produsului financiar, în activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului ca procent din totalitatea investițiilor care stau la baza produsului financiar respectiv, permițând astfel investitorilor să înțeleagă gradul durabilității de mediu al investiției. În cazul în care investițiile care stau la baza produsului financiar sunt în activități economice care contribuie la un obiectiv de mediu, informațiile care trebuie furnizate ar trebui să specifice obiectivul sau obiectivele de mediu la care contribuie investiția care stă la baza produsului financiar, precum și modul și măsura în care investițiile care stau la baza produsului financiar finanțează activități economice durabile din punctul de vedere al mediului și ar trebui să includă detalii privind proporțiile reprezentate de activități de facilitare și, respectiv, de tranziție. Comisia ar trebui să specifice informațiile care ar trebui furnizate în acest scop. Aceste informații ar trebui să permită autorităților naționale competente să verifice cu ușurință dacă obligația respectivă de a furniza informații a fost respectată și să asigure respectarea obligației respective în conformitate cu dreptul intern aplicabil. În cazul în care participanții la piața financiară nu iau în considerare criteriile pentru investiții durabile din punctul de vedere al mediului, aceștia ar trebui să furnizeze o declarație în acest sens. Pentru a nu fi eludată obligația de furnizare de informații, această obligație ar trebui să se aplice și atunci când produsele financiare sunt comercializate ca promovând caracteristici de mediu, inclusiv în cazul produselor financiare care au ca obiectiv protecția mediului în sens larg.

(19) Obligațiile de furnizare de informații prevăzute în prezentul regulament completează normele referitoare la furnizarea de informații privind durabilitatea prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului[1]. Pentru a spori transparența și pentru ca participanții la piața financiară să le ofere investitorilor finali un punct obiectiv de comparație în ceea ce privește proporția de investiții care finanțează activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, prezentul regulament completează normele privind transparența în furnizarea informațiilor precontractuale și a celor din rapoartele periodice prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2088. Definiția „investiției durabile” din Regulamentul (UE) 2019/2088 include investițiile în activități economice ce contribuie la un obiectiv de mediu care, printre altele, ar trebui să cuprindă investiții în „activități economice durabile din punctul de vedere al mediului” în sensul prezentului regulament. În plus, Regulamentul (UE) 2019/2088 consideră că o investiție este o investiție durabilă doar dacă nu prejudiciază în mod semnificativ vreun obiectiv de mediu sau social astfel cum se prevede în respectivul regulament.

(20) Pentru a asigura fiabilitatea, coerența și comparabilitatea informațiilor legate de durabilitate în sectorul serviciilor financiare, furnizarea de informații în temeiul prezentului regulament ar trebui să utilizeze indicatorii de durabilitate existenți, în măsura în care acest lucru este fezabil, astfel cum propune Parlamentul European în rezoluția sa din 29 mai 2018 privind finanțarea durabilă[2]. În acest context, criteriile tehnice de examinare ar trebui, în măsura în care acest lucru este fezabil, să se bazeze pe indicatorii de durabilitate menționați în Regulamentul (UE) 2019/2088.

---

[1] Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).

[2] Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

(21) În ceea ce privește activitățile economice desfășurate de către întreprinderi care nu au obligația de a furniza informații în temeiul prezentului regulament, ar putea exista cazuri excepționale în care participanții la piața financiară nu pot obține în mod rezonabil informațiile relevante pentru a determina în mod fiabil alinierea la criteriile tehnice de examinare stabilite în temeiul prezentului regulament. În astfel de cazuri excepționale și numai pentru activitățile economice în cazul cărora nu au putut fi obținute informații complete, fiabile și în timp util, participanților la piața financiară ar trebui să li se permită să efectueze evaluări și estimări suplimentare pe baza informațiilor din alte surse. Astfel de evaluări și estimări ar trebui să compenseze doar părți limitate și specifice ale elementelor de date dorite și să genereze un rezultat prudent. Pentru a asigura furnizarea către investitori a unor informații clare și care nu induc în eroare, participanții la piața financiară ar trebui să explice în mod clar pe ce și-au bazat concluziile, precum și motivele pentru care au trebuit să facă astfel de evaluări și estimări complementare în scopul informării investitorilor finali.

(22) În comunicarea sa din 20 iunie 2019 intitulată „Orientări privind raportarea nefinanciară: Supliment privind raportarea informațiilor legate de climă”, Comisia recomandă ca anumite societăți de mari dimensiuni să raporteze cu privire la anumiți indicatori-cheie de performanță în domeniul climei (KPI) care sunt bazați pe cadrul stabilit prin prezentul regulament. În special, informațiile cu privire la proporția din cifra de afaceri, din cheltuielile cu capitalul (CapEx) sau din cheltuielile de exploatare (OpEx) ale unor astfel de societăți nefinanciare de mari dimensiuni, care este asociată cu activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, precum și KPI adaptați pentru societățile financiare de mari dimensiuni sunt utile investitorilor care sunt interesați de întreprinderile ale căror produse și servicii contribuie în mod substanțial la oricare dintre obiectivele de mediu stabilite în prezentul regulament. Prin urmare, este oportun să se solicite publicarea anuală a acestor KPI de către astfel de societăți de mari dimensiuni și să se definească mai în detaliu respectiva cerință în acte delegate, în special în ceea ce privește marile societăți financiare. Deși extinderea unei astfel de cerințe la societățile mai mici ar reprezenta o sarcină disproporționat de mare, acestea pot decide în mod voluntar să publice astfel de informații.

(23) Pentru a stabili durabilitatea din punctul de vedere al mediului a unei anumite activități economice, ar trebui elaborată o listă exhaustivă a obiectivelor de mediu. Cele șase obiective de mediu care ar trebui să fie acoperite de prezentul regulament sunt: atenuarea schimbărilor climatice; adaptarea la schimbările climatice; folosirea durabilă și protecția apei și a resurselor marine; tranziția către o economie circulară; prevenirea și controlul poluării; și protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor.

(24) O activitate economică care urmărește obiectivul de mediu privind atenuarea schimbărilor climatice ar trebui să contribuie în mod substanțial la stabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, prin evitarea sau reducerea acestora sau prin creșterea absorbției de gaze cu efect de seră. Activitatea economică ar trebui să fie coerentă cu obiectivul pe termen lung privind temperatura al Acordului de la Paris. Respectivul obiectiv de mediu ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

(25) O activitate economică care urmărește obiectivul de mediu privind adaptarea la schimbările climatice ar trebui să contribuie în mod substanțial la reducerea sau prevenirea efectului negativ al climei actuale sau al celei viitoare preconizate, sau a riscurilor unui astfel de efect negativ asupra activității înseși sau asupra oamenilor, naturii sau bunurilor. Acest obiectiv de mediu ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre pentru perioada 2015-2030.

[1] Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

(26) Obiectivul de mediu privind folosirea durabilă și protecția apei și a resurselor marine ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și cu Directivele 2000/60/CE[2], 2006/7/CE[3], 2006/118/CE[4], 2008/56/CE[5] și 2008/105/CE[6] ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu Directivele 91/271/CEE[7], 91/676/CEE[8] și 98/83/CE[9] ale Consiliului și cu Decizia (UE) 2017/848 a Comisiei[10], precum și cu comunicările Comisiei din 18 iulie 2017 privind „Rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană”, din 14 noiembrie 2012 privind „Planul de salvgardare a resurselor de apă ale Europei” și din 11 martie 2019 privind „Abordarea strategică a Uniunii Europene privind impactul substanțelor farmaceutice asupra mediului”.

---

1 Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

2 Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

3 Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).

4 Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).

5 Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

6 Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).

7 Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

8 Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

9 Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

10 Decizia (UE) 2017/848 a Comisiei din 17 mai 2017 de stabilire a unor criterii și standarde metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine și a specificațiilor și metodelor standardizate de monitorizare și evaluare, precum și de abrogare a Deciziei 2010/477/UE (JO L 125, 18.5.2017, p. 43).

(27) Obiectivul de mediu privind tranziția către o economie circulară ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii în domeniile economiei circulare, al deșeurilor și al substanțelor chimice, inclusiv cu Regulamentele (CE) nr. 1013/2006[1], (CE) nr. 1907/2006[2] și (UE) 2019/1021[3] ale Parlamentului European și ale Consiliului și cu Directivele 94/62/CE[4], 2000/53/CE[5], 2006/66/CE[6], 2008/98/CE[7], 2010/75/UE[8], 2011/65/UE[9], 2012/19/UE[10], (UE) 2019/883[11] și (UE) 2019/904[12] ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu Directiva 1999/31/CE[13] a Consiliului, cu Regulamentul (UE) nr. 1357/2014[14] al Comisiei și cu Deciziile 2000/532/CE[15] și 2014/955/UE[16] ale Comisiei, precum și cu comunicările Comisiei din 2 decembrie 2015 privind „Închiderea buclei - un plan de acțiune al UE pentru economia circulară” și din 16 ianuarie 2018 privind „Strategia europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară”.

---

1 Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

3 Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenți (JO L 169, 25.6.2019, p. 45).

4 Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

5 Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

6 Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

7 Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

8 Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

9 Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).

10 Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

11 Directiva (UE) 2019/883 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind instalațiile portuare de preluare pentru predarea deșeurilor provenite de la nave, de modificare a Directivei 2010/65/UE și de abrogare a Directivei 2000/59/CE (JO L 151, 7.6.2019, p. 116).

12 Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (JO L 155, 12.6.2019, p. 1).

13 Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

14 Regulamentul (UE) nr. 1357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de înlocuire a anexei III la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 365, 19.12.2014, p. 89).

15 Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Deciziei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).

16 Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 370, 30.12.2014, p. 44).

(28) O activitate economică poate contribui în mod substanțial la obiectivul de mediu privind tranziția către o economie circulară în mai multe moduri. Aceasta poate, de exemplu, crește durabilitatea, posibilitatea de a repara, potențialul de actualizare și de reutilizare a produselor, sau poate reduce utilizarea resurselor prin proiectare și prin materialele alese, prin facilitarea schimbării destinației, a dezasamblării și a deconstrucției în sectorul clădirilor și al construcțiilor, în special pentru a reduce utilizarea materialelor de construcții și a promova reutilizarea materialelor de construcții. Aceasta poate contribui în mod substanțial și la obiectivul de mediu privind tranziția către o economie circulară prin dezvoltarea de modele de afaceri de tip „produs ca serviciu” și de lanțuri valorice circulare, cu scopul de a menține produsele, componentele și materialele la nivelul lor cel mai ridicat de utilitate și valoare pentru cât mai mult timp posibil. Orice reducere a conținutului de substanțe periculoase din materiale și produse de-a lungul întregului ciclu de viață, inclusiv prin înlocuirea lor cu alternative mai sigure, ar trebui să fie cel puțin conformă cu dreptul Uniunii. O activitate economică poate contribui, de asemenea, în mod substanțial la obiectivul de mediu privind tranziția către o economie circulară prin reducerea deșeurilor alimentare în producția, prelucrarea, fabricarea sau distribuția produselor alimentare.

(29) Obiectivul de mediu privind prevenirea și controlul poluării ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Directivele 2000/60/CE, 2004/35/CE[1], 2004/107/CE[2], 2006/118/CE, 2008/50/CE[3], 2008/105/CE, 2010/75/UE, (UE) 2016/802[4] și (UE) 2016/2284[5] ale Parlamentului European și ale Consiliului.

---

1 Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

2 Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (JO L 23, 26.1.2005, p. 3).

3 Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1).

4 Directiva (UE) 2016/802 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi (JO L 132, 21.5.2016, p. 58).

5 Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

(30) Obiectivul de mediu privind protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Regulamentele (UE) nr. 995/2010[1], (UE) nr. 511/2014[2] și (UE) nr. 1143/2014[3] ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului[4], cu Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului[5], cu Directivele 91/676/CEE și 92/43/CEE[6] ale Consiliului și cu comunicările Comisiei din 21 mai 2003 privind „Aplicarea reglementărilor forestiere, guvernarea și schimburile comerciale (FLEGT)”, din 3 mai 2011 privind „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020”, din 6 mai 2013 privind „Infrastructurile ecologice — Valorificarea capitalului natural al Europei”, din 26 februarie 2016 privind „Planul de acțiune al UE în materie de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră” și din 23 iulie 2019 privind „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”.

---

1 Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23).

2 Regulamentul (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune (JO L 150, 20.5.2014, p. 59).

3 Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

4 Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

5 Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

6 Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

(31) O activitate economică poate contribui în mod substanțial la obiectivul de mediu privind protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor în mai multe moduri, inclusiv prin protejarea, conservarea sau refacerea biodiversității și a ecosistemelor, consolidând astfel serviciile ecosistemice. Aceste servicii sunt grupate în patru categorii, și anume servicii de aprovizionare, precum aprovizionarea cu alimente și apă; servicii de reglementare, precum controlul climei și al bolilor; servicii de sprijin, precum ciclurile nutrienților și producția de oxigen; și servicii culturale, precum oferirea de beneficii spirituale și recreative.

(32) În sensul prezentului regulament, sintagma „gestionarea durabilă a pădurilor” ar trebui interpretată luând în considerare practicile silvice și utilizarea pădurilor și a terenurilor forestiere care contribuie la creșterea biodiversității sau la stoparea ori prevenirea degradării ecosistemelor, a despăduririlor și a pierderii de habitate, luând în considerare gestionarea și utilizarea pădurilor și a terenurilor împădurite într-un mod și într-un ritm care să permită menținerea diversității biologice, a productivității, a capacității de regenerare, a vitalității și a capacității acestora de a îndeplini, acum și în viitor, funcții ecologice, economice și sociale relevante la nivel local, național și mondial, fără a provoca prejudicii altor ecosisteme, astfel cum se prevede în Rezoluția H1 a celei de a doua Conferințe ministeriale privind protecția pădurilor în Europa din 16-17 iunie 1993, Helsinki, privind orientările generale privind gestionarea durabilă a pădurilor în Europa și ținând seama de Regulamentele (UE) nr. 995/2010 și (UE) 2018/841[1] ale Parlamentului European și ale Consiliului și de Directiva (UE) 2018/2001[2] a Parlamentului European și a Consiliului și de comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2013 privind „O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier”.

[1] Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

[2] Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

(33) În înțelesul prezentului regulament, sintagma „eficiență energetică” este folosită în sens larg și ar trebui interpretată ținând seama de dreptul relevant al Uniunii, inclusiv Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și Directivele 2012/27/UE[2] și (UE) 2018/844[3] ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului[4].

[1] Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

[2] Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

[3] Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 156, 19.6.2018, p. 75).

[4] Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

(34) Pentru fiecare obiectiv de mediu, ar trebui stabilite criterii uniforme pe baza cărora se poate determina dacă activitățile economice contribuie în mod substanțial la obiectivul respectiv. Un element al criteriilor uniforme ar trebui să fie evitarea prejudicierii în mod semnificativ a oricăruia dintre obiectivele de mediu prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru este necesar pentru a se evita ca investițiile să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului atunci când activitățile economice care beneficiază de pe urma investițiilor respective sunt dăunătoare mediului într-o măsură care depășește contribuția acestora la un obiectiv de mediu. Astfel de criterii ar trebui să țină seama de ciclul de viață al produselor și de serviciile furnizate de activitatea economică respectivă, pe lângă efectul asupra mediului al activității economice în sine, inclusiv ținând seama de probele din evaluările existente ale ciclului de viață, în special luând în considerare producția, utilizarea și scoaterea din uz a produselor.

(35) Reamintind angajamentul comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei de a urmări principiile consacrate în Pilonul european al drepturilor sociale în sprijinul creșterii durabile și favorabile incluziunii și recunoscând importanța unor drepturi și standarde minime internaționale ale omului și ale lucrătorilor, respectarea unor garanții minime ar trebui să fie o condiție pentru ca activitățile economice să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului. Din acest motiv, activitățile economice ar trebui să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului doar în cazul în care sunt efectuate în conformitate cu Liniile directoare ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale și cu principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv cu Declarația cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), a celor opt convenții fundamentale ale OIM și a Cartei internaționale a drepturilor omului. Convențiile fundamentale ale OIM definesc drepturile omului și drepturile lucrătorilor pe care ar trebui să le respecte întreprinderile. Mai multe dintre aceste standarde internaționale sunt consacrate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special interzicerea sclaviei și a muncii forțate, precum și principiul nediscriminării. Garanțiile minime respective nu aduc atingere aplicării unor cerințe mai stricte privind mediul, sănătatea, siguranța și durabilitatea socială, prevăzute în dreptul Uniunii, după caz. Atunci când respectă respectivele garanții minime, întreprinderile ar trebui să adere la principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” menționat în Regulamentul (UE) 2019/2088, și să țină seama de standardele tehnice de reglementare, adoptate în temeiul regulamentului menționat, care detaliază acest principiu.

(36) Pentru a asigura coerența dintre prezentul regulament și Regulamentul (UE) 2019/2088, prezentul regulament ar trebui să modifice Regulamentul (UE) 2019/2088 pentru a mandata autoritățile europene de supraveghere instituite prin Regulamentele (UE) nr. 1093/2010[1], (UE) nr. 1094/2010[2] și (UE) nr. 1095/2010[3] ale Parlamentului European și ale Consiliului (împreună denumite în continuare „AES”) să elaboreze în comun standarde tehnice de reglementare care să detalieze conținutul și prezentarea informațiilor referitoare la principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ”. Respectivele standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie în concordanță cu conținutul, metodologiile și prezentarea indicatorilor de durabilitate în ceea ce privește efectele negative astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) 2019/2088. Acestea ar trebui să fie în concordanță și cu principiile consacrate prin Pilonul european al drepturilor sociale, cu Liniile directoare ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale, cu principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, cu cele opt convenții fundamentale ale OIM și cu Carta internațională a drepturilor omului.

---

1 Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2 Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

3 Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(37) Regulamentul (UE) 2019/2088 ar trebui modificat pentru a mandata AES să elaboreze, în cadrul comitetului mixt, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să completeze normele privind transparența promovării caracteristicilor de mediu și a investițiilor durabile din punctul de vedere al mediului în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice.

(38) Având în vedere detaliile tehnice specifice necesare pentru a evalua efectul asupra mediului al unei activități economice, precum și natura în rapidă schimbare a științei și tehnologiei, criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să fie adaptate în mod periodic pentru a reflecta astfel de schimbări. În vederea menținerii la zi a criteriilor, în temeiul dovezilor științifice și al contribuțiilor din partea experților, precum și a părților interesate relevante, condițiile referitoare la o „contribuție substanțială” și la „prejudicii semnificative” ar trebui specificate mai detaliat pentru diferitele activități economice și ar trebui să fie actualizate în mod regulat. În acest scop, Comisia ar trebui să stabilească criterii tehnice de examinare detaliate și calibrate pentru diferitele activități economice, pe baza contribuției tehnice a unei platforme multipartite privind finanțarea durabilă.

(39) Unele activități economice au un efect negativ asupra mediului, iar prin reducerea unui asemenea efect negativ se poate realiza o contribuție substanțială la unul sau mai multe obiective de mediu. Pentru activitățile economice respective, este adecvat să se stabilească criterii tehnice de examinare care impun o îmbunătățire substanțială a performanței de mediu în comparație, printre altele, cu media sectorului, dar, în același timp, evită efectele blocării într-un model cu impact negativ asupra mediului, inclusiv efectele blocării într-un model cu emisii ridicate de dioxid de carbon pe durata de viață economică a activității economice finanțate. Aceste criterii ar trebui să ia, de asemenea, în considerare efectul pe termen lung al unei anumite activități economice.

(40) O activitate economică nu ar trebui să se califice drept durabilă din punctul de vedere al mediului dacă prejudiciile pe care le aduce mediului depășesc beneficiile pe care le generează. Criteriile tehnice de examinare ar trebui să identifice cerințele minime necesare pentru a evita prejudicierea în mod semnificativ a altor obiective, inclusiv pornind de la eventualele cerințe minime prevăzute în temeiul dreptului Uniunii. Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să garanteze că respectivele criterii sunt întemeiate pe dovezi științifice disponibile, că sunt elaborate ținând seama de analiza ciclului de viață, inclusiv de evaluările existente ale ciclului de viață și că sunt actualizate periodic. În cazul în care evaluarea științifică nu permite determinarea unui risc cu suficientă certitudine, ar trebui să se aplice principiul precauției în conformitate cu articolul 191 din TFUE.

(41) Pentru a stabili și a actualiza criteriile tehnice de examinare pentru obiectivul de mediu privind atenuarea schimbărilor climatice, Comisia ar trebui să ia în considerare și să ofere stimulente pentru tranziția în curs și necesară către o economie neutră din punct de vedere climatic, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din prezentul regulament. În plus față de utilizarea unor surse de energie neutre din punctul de vedere al climei și de mai multe investiții în activitățile și sectoarele economice care au deja emisii scăzute de carbon, tranziția necesită reduceri substanțiale ale emisiilor de gaze cu efect de seră în alte activități economice și sectoare pentru care nu există alternative cu emisii reduse de carbon fezabile din punct de vedere tehnologic și economic. Respectivele activități economice de tranziție ar trebui să se califice drept activități care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice dacă emisiile lor de gaze cu efect de seră sunt substanțial mai mici decât media sectorului sau a industriei, dacă nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon și nu conduc la o blocare a activelor incompatibilă cu obiectivul neutralității climatice, având în vedere durata de viață economică a acestor active. Criteriile tehnice de examinare pentru respectivele activități economice de tranziție ar trebui să asigure faptul că respectivele activități de tranziție au o traiectorie credibilă spre neutralitatea climatică și ar trebui ajustate în consecință la intervale regulate.

(42) O activitate economică ar trebui să se califice drept activitate care contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu stabilite în prezentul regulament în cazul în care facilitează în mod direct o contribuție substanțială a altor activități la unul sau mai multe dintre aceste obiective. O astfel de activitate de facilitare nu ar trebui să conducă la o blocare a activelor care să submineze obiectivele de mediu pe termen lung, având în vedere durata de viață economică a acestor active, și ar trebui să aibă un efect pozitiv substanțial asupra mediului pe baza considerațiilor legate de ciclul de viață.

(43) Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să țină seama de dreptul relevant al Uniunii, inclusiv de Regulamentele (CE) nr. 1221/2009[1] și (CE) nr. 66/2010[2] ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și de Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei[3] și de comunicarea Comisiei din 16 iulie 2018 privind „Achizițiile publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu”. Pentru a evita neconcordanțe inutile cu clasificările activităților economice care există deja în alte scopuri, Comisia ar trebui să ia în considerare, de asemenea, clasificările statistice referitoare la sectorul bunurilor și serviciilor de mediu, și anume clasificarea activităților de protecție a mediului (CEPA) și clasificarea activităților de gestionare a resurselor (CReMA) din Regulamentul (UE) nr. 538/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[4]. La stabilirea și actualizarea criteriilor tehnice de examinare, Comisia ar trebui să țină seama de indicatorii de mediu și de cadrele de raportare existente elaborate, printre altele, de Comisie și de Agenția Europeană de Mediu, precum și de standardele internaționale existente, cum ar fi cele elaborate, printre altele, de OCDE.

---

1 Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

3 Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei din 9 aprilie 2013 privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 124, 4.5.2013, p. 1).

4 Regulamentul (UE) nr. 538/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 691/2011 privind conturile economice de mediu europene (JO L 158, 27.5.2014, p. 113).

(44) Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să ia, de asemenea, în considerare particularitățile din sectorul infrastructurilor și externalitățile de mediu, sociale și economice în cadrul unei analize cost-beneficiu. În această privință, Comisia ar trebui să țină seama de dreptul relevant al Uniunii, inclusiv de Directivele 2001/42/CE[1], 2011/92/UE[2], 2014/23/UE[3], 2014/24/UE[4] și 2014/25/UE[5] ale Parlamentului European și ale Consiliului, de standardele și de metodologia actuală, precum și de activitatea organizațiilor internaționale, cum ar fi OCDE. În acest context, criteriile tehnice de examinare ar trebui să promoveze cadre de guvernanță corespunzătoare, care să integreze factori de mediu, sociali și de guvernanță, astfel cum se menționează în principiile pentru investiții responsabile susținute de Organizația Națiunilor Unite, în toate etapele ciclului de viață al unui proiect.

---

1 Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

2 Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

3 Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

4 Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

5 Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

(45) Criteriile tehnice de examinare ar trebui să garanteze că toate activitățile economice relevante din cadrul unui anumit sector pot să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului și sunt tratate în mod egal în cazul în care contribuie în mod egal la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute în prezentul regulament. Capacitatea potențială de a contribui la obiectivele de mediu respective poate varia de la un sector la altul, ceea ce ar trebui să se reflecte în criterii. Cu toate acestea, în cadrul fiecărui sector, criteriile respective nu ar trebui să fie dezavantajoase, în mod injust, pentru anumite activități economice în raport cu altele în cazul în care cele două tipuri de activități contribuie în aceeași măsură la obiectivele de mediu.

(46) Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare pentru activități durabile din punctul de vedere al mediului, Comisia ar trebui să evalueze dacă stabilirea respectivelor criterii ar conduce la active depreciate sau ar duce la inconsecvențe în materie de stimulente sau dacă ar avea vreun alt efect negativ asupra piețelor financiare.

(47) Pentru a evita costuri de asigurare a conformității prea împovărătoare pentru operatorii economici, Comisia ar trebui să stabilească criterii tehnice de examinare care să asigure o claritate juridică suficientă, care să fie practice și ușor de aplicat și în baza cărora conformitatea să poată fi verificată în cadrul unor limite rezonabile ale costurilor de asigurare a conformității, evitându-se astfel o sarcină administrativă care nu este necesară. Criteriile tehnice de examinare ar putea impune efectuarea unei evaluări a ciclului de viață atunci când este necesară și suficient de fezabilă.

(48) Pentru a se asigura că investițiile sunt canalizate spre activități economice care au un efect pozitiv maxim asupra obiectivelor de mediu, Comisia ar trebui să acorde prioritate stabilirii de criterii tehnice de examinare pentru activitățile economice care ar putea contribui cel mai mult la obiectivele de mediu.

(49) Ar trebui stabilite criterii tehnice de examinare adecvate pentru sectorul transporturilor, inclusiv pentru activele mobile. Respectivele criterii de examinare ar trebui să țină seama de faptul că contribuția sectorului transporturilor, inclusiv transportul maritim internațional, se ridică la aproape 26 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune. După cum se evidențiază în Planul de acțiune privind finanțarea creșterii durabile, sectorul transporturilor reprezintă aproximativ 30 % din investițiile anuale suplimentare necesare pentru o dezvoltare durabilă în Uniune, de exemplu pentru creșterea electrificării sau pentru sprijinirea tranziției către moduri mai ecologice de transport prin promovarea transferului modal și a gestionării mai bune a traficului.

(50) În procesul de elaborare a criteriilor tehnice de examinare, este deosebit de important ca Comisia să poarte consultări adecvate în conformitate cu Agenda pentru o mai bună reglementare. Procesul de stabilire și actualizare a criteriilor tehnice de examinare ar trebui să implice părțile interesate relevante și să se bazeze pe consilierea oferită de experți care au cunoștințe și experiență dovedite în domenii relevante. În acest scop, Comisia ar trebui să creeze o platformă privind finanțarea durabilă (denumită în continuare „platforma”). Platforma ar trebui să fie alcătuită din experți reprezentând atât sectorul public, cât și sectoarele private. Printre experții din sectorul public ar trebui să fie și reprezentanți ai Agenției Europene de Mediu, ai AES, ai Băncii Europene de Investiții și ai Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. Printre experții din sectorul privat ar trebui să fie și reprezentanți ai participanților la piața financiară și nefinanciară și ai sectoarelor economice, reprezentând industriile relevante, precum și persoane cu expertiză contabilă și în materie de raportare. În cadrul platformei ar trebui să existe și experți care reprezintă societatea civilă, inclusiv experți care au competențe în domeniul mediului, în cel social, al muncii și al problemelor de guvernanță. Participanții la piața financiară ar trebui să fie încurajați să informeze Comisia în cazul în care consideră că o activitate economică care nu îndeplinește criteriile tehnice de examinare sau pentru care nu au fost încă stabilite astfel de criterii ar trebui să se califice drept activitate durabilă din punctul de vedere al mediului, pentru a ajuta Comisia să evalueze dacă se impune completarea sau actualizarea criteriilor tehnice de examinare.

(51) Platforma ar trebui să fie constituită în conformitate cu normele orizontale aplicabile privind crearea și funcționarea grupurilor de experți ale Comisiei, inclusiv în ceea ce privește procesul de selecție. Procesul de selecție ar trebui să vizeze asigurarea unui nivel ridicat de expertiză, a echilibrului geografic și de gen, precum și o reprezentare echilibrată a know-how-ului relevant, având în vedere sarcinile specifice ale platformei. În cursul procesului de selecție, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare, în conformitate cu normele orizontale, pentru a stabili dacă există eventuale conflicte de interese și să ia măsurile adecvate pentru a rezolva astfel de conflicte.

(52) Platforma ar trebui să ofere consultanță Comisiei cu privire la dezvoltarea, analiza și revizuirea criteriilor tehnice de examinare, inclusiv cu privire la efectul potențial al acestora asupra evaluării activelor care se califică drept active durabile din punctul de vedere al mediului în temeiul practicilor existente pe piață. Platforma ar trebui, de asemenea, să ofere consultanță Comisiei cu privire la măsura în care criteriile tehnice de examinare sunt adecvate pentru utilizări în cadrul viitoarelor inițiative de politică ale Uniunii menite să faciliteze investițiile durabile, precum și cu privire la rolul posibil al standardelor de contabilizare și raportare în materie de durabilitate în susținerea aplicării criteriilor tehnice de examinare. Platforma ar trebui să ofere consultanță Comisiei cu privire la elaborarea de noi măsuri de îmbunătățire a disponibilității și calității datelor, luând în considerare obiectivul de evitare a sarcinii administrative inutile, privind luarea în calcul a altor obiective de durabilitate, inclusiv obiective sociale, și privind funcționarea garanțiilor minime și eventuala necesitate de a le completa.

(53) Comisia ar trebui să mențină în funcție Grupul de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă și să confere acestuia un statut oficial. Sarcinile acestui grup de experți vor consta, printre altele, în consilierea Comisiei cu privire la caracterul adecvat al criteriilor tehnice de examinare și al abordării adoptate de platformă cu privire la elaborarea respectivelor criterii. În acest scop, Comisia ar trebui să informeze permanent statele membre prin intermediul unor reuniuni periodice ale Grupului de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă.

(54) În vederea specificării cerințelor stabilite în prezentul regulament și, în special, a stabilirii și a actualizării pentru diferite activități economice a unor criterii tehnice de examinare detaliate și calibrate cu privire la ce constituie o „contribuție substanțială” și ce constituie „prejudicierea în mod semnificativ” a obiectivelor de mediu, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește informațiile necesare pentru a respecta obligațiile de furnizare de informații în temeiul prezentului regulament, precum și în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, de exemplu prin intermediul platformei și al Grupului de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016[1]. Mai precis, pentru a asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.

[1] JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(55) Prezentul regulament completează cerințele referitoare la furnizarea de informații prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2088 Pentru a asigura monitorizarea în mod ordonat și eficace a respectării prezentului regulament de către participanții la piața financiară, statele membre ar trebui să se bazeze pe autoritățile competente desemnate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/2088. Pentru a asigura respectarea obligațiilor, statele membre ar trebui, în plus, să stabilească norme privind măsurile și sancțiunile, care ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Autoritățile naționale competente și AES ar trebui să exercite competențele de intervenție asupra produselor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 600/2014[1], (UE) nr. 1286/2014[2] și (UE) 2019/1238[3] ale Parlamentului European și ale Consiliului și în ceea ce privește practicile de vânzare inadecvată sau furnizarea de informații privind durabilitatea care induc în eroare, inclusiv informațiile solicitate în temeiul prezentului regulament.

(56) Pentru a asigura organizarea eficientă și durabilă a practicilor de lucru și de reuniune, atât în ceea ce privește platforma, cât și Grupul de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă, și pentru a permite o participare largă și o interacțiune eficientă în cadrul grupurilor, al subgrupurilor acestora, al Comisiei și al părților interesate, ar trebui avută în vedere, acolo unde este posibil, utilizarea în mai mare măsură a tehnologiilor digitale, inclusiv a celor virtuale.

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

[2] Regulamentul (UE) nr 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1).

[3] Regulamentul (UE) 2019/1238 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind un produs paneuropean de pensii personale (PEPP) (JO L 198, 25.7.2019, p. 1).

(57) Pentru a acorda timp suficient actorilor relevanți pentru a se familiariza cu criteriile pentru calificarea drept activități economice durabile din punctul de vedere al mediului prevăzute în prezentul regulament și pentru pregătirea în vederea aplicării lor, obligațiile stabilite în prezentul regulament ar trebui să devină aplicabile, pentru fiecare obiectiv de mediu, la 12 luni de la stabilirea criteriilor tehnice de examinare relevante.

(58) Dispoziția din prezentul regulament referitoare la sistemele de stimulare fiscală bazate pe certificate care există înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament nu aduce atingere respectivelor competențe ale Uniunii și ale statelor membre în ceea ce privește dispozițiile fiscale, astfel cum sunt prevăzute în tratate.

(59) Aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie examinată periodic pentru a evalua, printre altele: progresele în ceea ce privește elaborarea criteriilor tehnice de examinare pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului; posibila necesitate de a revizui și completa criteriile respective pentru stabilirea faptului dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului; eficacitatea sistemului de clasificare pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului în a canaliza investiții private către astfel de activități și, în special, în ceea ce privește fluxul de capital către întreprinderi private și alte entități juridice; și dezvoltarea în continuare a sistemului de clasificare respectiv, inclusiv prin extinderea domeniului său de aplicare dincolo de activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, pentru a cuprinde activități care prejudiciază în mod semnificativ mediul, precum și alte obiective de durabilitate, inclusiv obiective sociale.

(60) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vederea necesitatea de a introduce la nivelul Uniunii criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie criteriile pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul stabilirii gradului în care o investiție este durabilă din punctul de vedere al mediului.

(2) Prezentul regulament se aplică:

(a) măsurilor adoptate de statele membre sau de Uniune care stabilesc cerințe aplicabile participanților la piața financiară sau emitenților în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative care sunt puse la dispoziție ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului;

(b) participanților la piața financiară care pun la dispoziție produse financiare;

(c) întreprinderilor care fac obiectul obligației de a publica o declarație nefinanciară sau o declarație nefinanciară consolidată în temeiul articolului 19a sau al articolului 29a din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

[1] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „investiție durabilă din punctul de vedere al mediului” înseamnă o investiție care finanțează una sau mai multe activități economice care, în temeiul prezentului regulament, se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului;

2. „participant la piața financiară” înseamnă un participant la piața financiară astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/2088 și include un creator al unui produs de pensii căruia un stat membru a decis să îi aplice regulamentul menționat în conformitate cu articolul 16 din regulamentul menționat;

3. „produs financiar” înseamnă un produs financiar astfel cum este definit la articolul 2 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2019/2088;

4. „emitent” înseamnă un emitent astfel cum este definit la articolul 2 litera (h) din Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

5. „atenuare a schimbărilor climatice” înseamnă procesul de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C și continuarea eforturilor de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, astfel cum se prevede în Acordul de la Paris;

[1] Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12).

6. „adaptare la schimbările climatice” înseamnă procesul de ajustare la schimbările climatice reale și preconizate, precum și la efectele acestora;

7. „gaz cu efect de seră” înseamnă un gaz cu efect de seră enumerat în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

8. „ierarhia deșeurilor” înseamnă ierarhia deșeurilor astfel cum este prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE;

9. „economie circulară” înseamnă un sistem economic în care valoarea produselor, a materialelor și a altor resurse în economie este menținută cât mai mult timp posibil, sporind eficiența utilizării lor în producție și consum, reducând astfel efectul asupra mediului al utilizării acestora, reducând la minimum deșeurile și eliberarea de substanțe periculoase în toate etapele ciclului lor de viață, inclusiv prin aplicarea ierarhiei deșeurilor;

10. „poluant” înseamnă o substanță, o vibrație, căldură, zgomot, lumină sau alt contaminant prezent în aer, apă sau sol, care poate avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra mediului, care poate conduce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau poate altera sau afecta mediul ambiant și alte utilizări legitime ale acestuia;

[1] Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

11. „sol” înseamnă stratul superior al scoarței terestre situat între roca de bază și suprafață, care este compus din particule minerale, materii organice, apă, aer și organisme vii;

12. „poluare” înseamnă:

(a) introducerea directă sau indirectă de poluanți în aer, apă sau sol, ca rezultat al activității umane;

(b) în contextul mediului marin, poluarea astfel cum este definită la articolul 3 punctul 8 din Directiva 2008/56/CE;

(c) în contextul mediului acvatic, poluarea astfel cum este definită la articolul 2 punctul 33 din Directiva 2000/60/CE;

13. „ecosistem” înseamnă un complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul lor abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională;

14. „servicii ecosistemice” înseamnă contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la beneficiile economice, sociale, culturale și de altă natură pe care oamenii le obțin din ecosistemele respective;

15. „biodiversitate” înseamnă varietatea organismelor vii provenind din toate sursele, inclusiv ecosistemele terestre, marine și alte ecosisteme acvatice, precum și complexele ecologice din care acestea fac parte și cuprinde diversitatea din cadrul speciilor, dintre specii și a ecosistemelor;

16. „condiție bună ” înseamnă, în legătură cu un ecosistem, faptul că ecosistemul se află într-o condiție fizică, chimică și biologică bună sau are o calitate fizică, chimică și biologică bună, fiind capabil să se reproducă sau să se refacă singur, compoziția speciilor, structura ecosistemului și funcțiile ecologice nefiind afectate;

17. „eficiență energetică” înseamnă utilizarea energiei într-un mod mai eficient în toate etapele lanțului energetic, de la producție la consumul final;

18. „ape marine” înseamnă apele marine astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/56/CE;

19. „ape de suprafață” înseamnă apele de suprafață astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2000/60/CE;

20. „ape subterane” înseamnă apele subterane astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2000/60/CE;

21. „stare ecologică bună” înseamnă starea ecologică bună astfel cum este definită la articolul 3 punctul 5 din Directiva 2008/56/CE;

22. „stare bună” înseamnă:

(a) pentru ape de suprafață, faptul că au atât o «stare ecologică bună» astfel cum este definită la articolul 2 punctul 22 din Directiva 2000/60/CE, cât și o «stare chimică bună a unei ape de suprafață» astfel cum este definită la articolul 2 punctul 24 din directiva menționată;

(b) pentru ape subterane, faptul că au atât o «stare chimică bună a unei ape subterane» astfel cum este definită la articolul 2 punctul 25 din Directiva 2000/60/CE, cât și o «stare cantitativă bună» astfel cum este definită la articolul 2 punctul 28 din directiva menționată;

23. „potențial ecologic bun” înseamnă un potențial ecologic bun astfel cum este definit la articolul 2 punctul 23 din Directiva 2000/60/CE.

Capitolul II

Activități economice durabile din punctul de vedere al mediului

Articolul 3

Criterii pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului

În scopul stabilirii gradului de durabilitate din punctul de vedere al mediului al unei investiții, o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în cazul în care activitatea economică respectivă:

(a) contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9, în conformitate cu articolele 10-16;

(b) nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9, în conformitate cu articolul 17;

(c) este efectuată în conformitate cu garanțiile minime prevăzute la articolul 18; și

(d) respectă criteriile tehnice de examinare care au fost stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2) sau cu articolul 15 alineatul (2).

Articolul 4

Utilizarea criteriilor pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului în măsurile publice, standarde și etichete

Statele membre și Uniunea aplică criteriile prevăzute la articolul 3 pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul oricărei măsuri care stabilește cerințe pentru participanții la piața financiară sau emitenți în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative care sunt puse la dispoziție ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului.

Articolul 5

Transparența investițiilor durabile din punctul de vedere al mediului în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice

În cazul în care un produs financiar menționat la articolul 9 alineatul (1), (2) sau (3) din Regulamentul (UE) 2019/2088 investește într-o activitate economică care contribuie la un obiectiv de mediu în sensul articolului 2 punctul 17 din regulamentul menționat, informațiile care trebuie să fie furnizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul respectiv includ următoarele:

(a) informațiile privind obiectivul de mediu sau obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament la care contribuie investiția care stă la baza produsului financiar; și

(b) o descriere a modului și a măsurii în care investițiile care stau la baza produsului financiar sunt făcute în activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, care se califică drept durabile din punctul de vedere al mediului în temeiul articolului 3 din prezentul regulament.

Descrierea menționată la primul paragraf litera (b) din prezentul articol specifică proporția investițiilor în activități economice durabile din punctul de vedere al mediului selectate pentru produsul financiar, inclusiv informații privind proporțiile reprezentate de activitățile de facilitare și de tranziție menționate la articolul 16 și, respectiv, la articolul 10 alineatul (2), ca procent din toate investițiile selectate pentru produsul financiar.

Articolul 6

Transparența produselor financiare care promovează caracteristici de mediu în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice

În cazul în care un produs financiar astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2088 promovează caracteristici de mediu, articolul 5 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

Informațiile care trebuie să fie furnizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2088 sunt însoțite de următoarea declarație:

„Principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ» se aplică numai pentru investițiile care stau la baza produsului financiar care țin seama de criteriile UE pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.

Investițiile care stau la baza porțiunii rămase a acestui produs financiar nu țin seama de criteriile UE pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.”

Articolul 7

Transparența altor produse financiare

în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice

În cazul în care un produs financiar nu intră sub incidența articolului 8 alineatul (1) sau a articolului 9 alineatul (1), (2) sau (3) din Regulamentul (UE) 2019/2088, informațiile care trebuie să fie furnizate în conformitate cu dispozițiile legislației sectoriale menționate la articolul 6 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul respectiv sunt însoțite de următoarea declarație:

„Investițiile care stau la baza acestui produs financiar nu țin seama de criteriile UE pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.”

Articolul 8

Transparența întreprinderilor în declarațiile nefinanciare

(1) Orice întreprindere care face obiectul unei obligații de a publica informații nefinanciare în temeiul articolului 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE include în declarația sa nefinanciară sau în declarația nefinanciară consolidată informații cu privire la modul și măsura în care activitățile întreprinderii sunt asociate cu activități economice care se califică drept durabile din punctul de vedere al mediului în temeiul articolelor 3 și 9 din prezentul regulament.

(2) În special, întreprinderile nefinanciare furnizează următoarele informații:

(a) proporția din cifra lor de afaceri obținută din produse sau servicii asociate cu activități economice care se califică drept durabile din punctul de vedere al mediului în temeiul articolelor 3 și 9; și

(b) proporția din cheltuielile lor de capital și proporția din cheltuielile lor de exploatare legate de active sau procese asociate cu activități economice care se califică drept durabile din punctul de vedere al mediului în temeiul articolelor 3 și 9.

(3) În cazul în care o întreprindere publică informații nefinanciare în temeiul articolului 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE într-un raport separat în conformitate cu articolul 19a alineatul (4) sau cu articolul 29a alineatul (4) din directiva respectivă, informațiile menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se publică în raportul separat respectiv.

(4) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 pentru a completa alineatele (1) și (2) din prezentul articol, pentru a specifica conținutul și prezentarea informațiilor care trebuie furnizate în temeiul alineatelor respective, inclusiv metodologia care urmează a fi utilizată pentru conformarea cu alineatele respective, ținând seama de particularitățile întreprinderilor financiare și nefinanciare și de criteriile tehnice de examinare stabilite în temeiul prezentului regulament. Comisia adoptă actul delegat respectiv până la 1 iunie 2021.

Articolul 9

Obiective de mediu

În sensul prezentului regulament, elementele enumerate mai jos reprezintă obiective de mediu:

(a) atenuarea schimbărilor climatice;

(b) adaptarea la schimbările climatice;

(c) utilizarea durabilă și protecția resurselor de apă și a celor marine;

(d) tranziția către o economie circulară;

(e) prevenirea și controlul poluării;

(f) protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor.

Articolul 10

Contribuția substanțială la atenuarea schimbărilor climatice

(1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care împiedică interferențele antropice periculoase cu sistemul climatic, în concordanță cu obiectivul pe termen lung privind temperatura al Acordului de la Paris prin evitarea sau reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sau sporirea absorbțiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin inovarea în materie de procese sau produse:

(a) generarea, transmiterea, stocarea, distribuirea sau utilizarea energiei din surse regenerabile în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001, inclusiv prin utilizarea de tehnologii inovatoare cu potențialul de a genera economii semnificative în viitor sau prin consolidarea sau extinderea necesară a rețelei;

(b) îmbunătățirea eficienței energetice, cu excepția activităților generatoare de energie astfel cum se menționează la articolul 19 alineatul (3);

(c) creșterea mobilității curate sau neutre din punct de vedere climatic;

(d) trecerea la utilizarea de materiale regenerabile obținute pe căi sustenabile;

(e) creșterea utilizării de tehnologii de captare și utilizare a dioxidului de carbon (CUC) și de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) sigure pentru mediu, care asigură o reducere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră;

(f) consolidarea absorbanților de carbon aferenți terenurilor, inclusiv prin evitarea despăduririlor și a degradării pădurilor, refacerea pădurilor, gestionarea durabilă și refacerea terenurilor cultivate, a pășunilor și a zonelor umede, împădurire și agricultură regenerativă;

(g) instituirea infrastructurii energetice necesare pentru facilitarea decarbonizării sistemelor energetice;

(h) producerea de combustibili nepoluanți și eficienți din surse regenerabile sau neutre din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon; sau

(i) facilitarea oricăreia dintre activitățile enumerate la literele (a)-(h) de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 16.

(2) În sensul alineatului (1), se consideră că o activitate economică pentru care nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice atunci când sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră, în special a emisiilor provenite din combustibili fosili solizi și în cazul în care activitatea respectivă:

(a) are niveluri de emisii de gaze cu efect de seră care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie;

(b) nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon; și

(c) nu conduce la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon, având în vedere durata de viață economică a acestor active.

În sensul prezentului alineat și pentru stabilirea criteriilor tehnice de examinare în temeiul articolului 19, Comisia evaluează contribuția potențială și fezabilitatea tuturor tehnologiilor existente relevante.

(3) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 în vederea:

(a) completării alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice; și

(b) completării articolului 17 prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

(4) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, Comisia consultă platforma menționată la articolul 20 în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

(5) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 19.

(6) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (3) până la 31 decembrie 2020, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia de la1 ianuarie 2022.

Articolul 11

Contribuția substanțială la adaptarea la schimbările climatice

(1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice atunci când respectiva activitate:

(a) include soluții de adaptare care fie reduc riscul efectului negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra acelei activități economice, fie reduc în mod substanțial efectul negativ respectiv, fără a crește riscul unui efect negativ asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor; sau

(b) oferă soluții de adaptare care, în plus față de îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 16, contribuie în mod substanțial la prevenirea sau reducerea riscului efectului negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor, fără a crește riscul unui efect negativ asupra altor persoane, asupra naturii sau asupra activelor.

(2) Soluțiile de adaptare menționate la alineatul (1) litera (a) sunt evaluate și ierarhizate în funcție de priorități, utilizând cele mai bune proiecții climatice disponibile și, ca o cerință minimă, previn sau reduc:

(a) efectul negativ specific în funcție de zonă și de context al schimbărilor climatice asupra activității economice; sau

(b) efectul negativ potențial al schimbărilor climatice asupra mediului în care se desfășoară activitatea economică.

(3) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 în vederea:

(a) completării alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice; și

(b) completării articolului 17 prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

(4) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, Comisia consultă platforma menționată la articolul 20 în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele de la articolul 19.

(6) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (3) până la 31 decembrie 2020, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia de la 1 ianuarie 2022.

Articolul 12

Contribuția substanțială la utilizarea durabilă

și la protecția resurselor de apă și a celor marine

(1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la utilizarea durabilă și la protecția resurselor de apă și a celor marine în cazul în care activitatea respectivă fie contribuie în mod substanțial la obținerea stării bune a corpurilor de apă, inclusiv a corpurilor de apă de suprafață și a celor subterane, sau la prevenirea deteriorării corpurilor de apă care sunt deja în stare bună, fie contribuie în mod substanțial la obținerea stării ecologice bune a apelor marine sau la prevenirea deteriorării apelor marine care sunt deja în stare ecologică bună, prin:

(a) protejarea mediului împotriva efectelor negative ale deversărilor de ape reziduale urbane și industriale, inclusiv ale contaminanților care generează preocupări noi, cum ar fi medicamentele și microplasticul, de exemplu prin asigurarea colectării, tratării și deversării adecvate a apelor reziduale urbane și industriale;

(b) protejarea sănătății umane de efectul negativ al oricărei contaminări a apei destinate consumului uman, prin garantarea faptului că aceasta nu conține microorganisme, paraziți și substanțe care constituie un pericol potențial pentru sănătatea umană, precum și sporirea accesului oamenilor la apă potabilă curată;

(c) îmbunătățirea gestionării și a eficienței utilizării apei, inclusiv prin protejarea și îmbunătățirea stării ecosistemelor acvatice, prin promovarea utilizării durabile a apei pe baza unei protecții pe termen lung a resurselor de apă disponibile, printre altele prin utilizarea unor măsuri precum reutilizarea apei, prin asigurarea reducerii progresive a emisiilor poluante în apele de suprafață și în apele subterane, prin contribuirea la atenuarea efectelor inundațiilor și ale secetei sau prin orice altă activitate care protejează sau îmbunătățește starea calitativă și cantitativă a corpurilor de apă;

(d) asigurarea utilizării durabile a serviciilor ecosistemice marine sau contribuția la starea ecologică bună a apelor marine, inclusiv prin protejarea, conservarea sau refacerea mediului marin și prin prevenirea sau reducerea aportului de elemente externe în mediul marin; sau

(e) facilitarea oricăreia dintre activitățile enumerate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 16.

(2) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 în vederea:

(a) completării alineatului (1) de la prezentul articol prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la utilizarea durabilă și la protecția resurselor de apă și a celor marine; și

(b) completării articolului 17 prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

(3) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia consultă platforma menționată la articolul 20 în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(4) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 19.

(5) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia de la 1 ianuarie 2023.

Articolul 13

Contribuția substanțială la tranziția către o economie circulară

(1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la tranziția către o economie circulară, inclusiv la prevenirea generării de deșeuri, la reutilizarea și la reciclarea acestora, în cazul în care activitatea respectivă:

(a) utilizează mai eficient resursele naturale, inclusiv materialele biologice și alte materii prime obținute în mod durabil, în procesul de producție, inclusiv prin:

(i) reducerea utilizării de materii prime primare sau creșterea utilizării produselor secundare și a materiilor prime secundare; sau

(ii) măsuri privind utilizarea eficientă a resurselor și eficiența energetică;

(b) crește durabilitatea și potențialul produselor de a fi reparate, modernizate sau reutilizate, în special în activitățile de proiectare și de fabricare;

(c) crește potențialul de reciclare al produselor, inclusiv potențialul de reciclare al materialelor individuale conținute în respectivele produse, printre altele prin înlocuirea sau reducerea utilizării de produse și materiale care nu sunt reciclabile, în special în activitățile de proiectare și de fabricare;

(d) reduce substanțial conținutul de substanțe periculoase și înlocuiește substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită din materiale și produse pe durata întregului lor ciclu de viață, în conformitate cu obiectivele prevăzute în dreptul Uniunii, inclusiv prin înlocuirea acestor substanțe cu alternative mai sigure și prin asigurarea trasabilității;

(e) prelungește utilizarea produselor, inclusiv prin reutilizare, proiectare pentru longevitate, schimbarea destinației, dezasamblare, refabricare, modernizare și reparare și partajarea produselor;

(f) sporește utilizarea materiilor prime secundare și a calității acestora, inclusiv printr-o reciclare de înaltă calitate a deșeurilor;

(g) previne sau reduce generarea de deșeuri, inclusiv generarea de deșeuri din extracția mineralelor și de deșeuri din construcția și demolarea clădirilor;

(h) sporește pregătirea pentru reutilizarea și pentru reciclarea deșeurilor;

(i) crește dezvoltarea infrastructurii de gestionare a deșeurilor necesare pentru prevenire, pentru pregătirea pentru reutilizare și pentru reciclare, garantând totodată că materialele recuperate sunt reciclate ca materii prime secundare de înaltă calitate în producție, evitând astfel scăderea calității („downcycling”);

(j) reduce la minimum incinerarea deșeurilor și evită eliminarea deșeurilor, inclusiv depozitarea, în conformitate cu principiile ierarhiei deșeurilor;

(k) evită și reduce generarea de deșeuri; sau

(l) facilitează oricare dintre activitățile enumerate la literele (a)-(k) de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 16.

(2) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 în vederea:

(a) completării alineatului (1) de la prezentul articol prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la tranziția către o economie circulară; și

(b) completării articolului 17 prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

(3) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia consultă platforma menționată la articolul 20 în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(4) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 19.

(5) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia de la 1 ianuarie 2023.

Articolul 14

Contribuția substanțială la prevenirea și controlul poluării

(1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la prevenirea și controlul poluării în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la protecția mediului împotriva poluării prin:

(a) prevenirea sau, acolo unde acest lucru nu este posibil, reducerea emisiilor de poluanți, alții decât gazele cu efect de seră, din aer, apă și sol;

(b) îmbunătățirea nivelului calității aerului, a apei sau a solului în zonele în care se desfășoară activitatea economică, reducând în același timp la minimum orice efect negativ asupra sănătății umane și asupra mediului, sau riscul ca un asemenea efect să se producă;

(c) prevenirea sau reducerea la minimum a oricărui efect negativ al producției, utilizării sau eliminării de substanțe chimice asupra sănătății umane și asupra mediului;

(d) curățarea deșeurilor depozitate impropriu și a altor tipuri de poluare; sau

(e) facilitarea oricăreia dintre activitățile enumerate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 16.

(2) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 în vederea:

(a) completării alineatului (1) de la prezentul articol prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la prevenirea și controlul poluării; și

(b) completării articolului 17 prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

(3) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia consultă platforma menționată la articolul 20 în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(4) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele de la articolul 19.

(5) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia de la 1 ianuarie 2023.

Articolul 15

Contribuția substanțială la protejarea

și refacerea biodiversității și a ecosistemelor

(1) O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la protejarea, conservarea sau refacerea biodiversității sau la obținerea condiției ecologice bune a ecosistemelor sau la protecția ecosistemelor care sunt deja în condiție bună, prin:

(a) conservarea naturii și a biodiversității, inclusiv obținerea unei stări de conservare favorabile a habitatelor și a speciilor naturale și seminaturale, sau prevenirea deteriorării acestora atunci când acestea au deja un stadiu de conservare favorabil și protejând și refăcând ecosistemele terestre, marine și alte ecosisteme acvatice pentru a le îmbunătăți condiția și capacitatea de a furniza servicii ecosistemice;

(b) exploatarea și gestionarea durabilă a terenurilor, inclusiv protecția adecvată a biodiversității solului, neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor și decontaminarea siturilor contaminate;

(c) practici agricole durabile, inclusiv cele care contribuie la creșterea biodiversității sau la stoparea sau prevenirea degradării solurilor și a altor ecosisteme, a despăduririlor și a pierderilor de habitate;

(d) gestionarea durabilă a pădurilor, inclusiv practici silvice și utilizarea pădurilor și a terenurilor forestiere care contribuie la creșterea biodiversității sau la stoparea sau prevenirea degradării ecosistemelor, a despăduririi și a pierderilor de habitate; sau

(e) facilitarea oricăreia dintre activitățile enumerate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 16.

(2) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23 în vederea:

(a) completării alineatului (1) de la prezentul articol prin stabilirea de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina condițiile în care o anumită activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor; și

(b) completării articolului 17 prin stabilirea, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, de criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă o activitate economică, în privința căreia criteriile tehnice de examinare au fost stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre aceste obiective.

(3) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia consultă platforma menționată la articolul 20 în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(4) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 19.

(5) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia de la 1 ianuarie 2023.

Articolul 16

Activități de facilitare

O activitate economică se califică drept o activitate care contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu stabilite la articolul 9 în cazul în care facilitează în mod direct o contribuție substanțială a altor activități la unul sau mai multe dintre aceste obiective, cu condiția ca activitatea economică respectivă:

(a) să nu conducă la un blocaj al activelor care să submineze obiectivele de mediu pe termen lung, având în vedere durata de viață economică a respectivelor active; și

(b) să aibă un efect pozitiv substanțial asupra mediului, pe baza unor considerații legate de ciclul de viață.

Articolul 17

Prejudicierea în mod semnificativ a obiectivelor de mediu

(1) În sensul articolului 3 litera (b), luând în considerare ciclul de viață al produselor și serviciilor furnizate de o activitate economică, inclusiv dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, se consideră că respectiva activitate economică prejudiciază în mod semnificativ:

(a) atenuarea schimbărilor climatice, în cazul în care activitatea respectivă generează emisii semnificative de gaze cu efect de seră;

(b) adaptarea la schimbările climatice, în cazul în care activitatea respectivă duce la creșterea efectului negativ al climatului actual și al climatului preconizat în viitor asupra activității în sine sau asupra persoanelor, asupra naturii sau asupra activelor;

(c) utilizarea durabilă și protejarea resurselor de apă și a celor marine, în cazul în care activitatea respectivă este nocivă pentru:

(i) starea bună sau pentru potențialul ecologic bun al corpurilor de apă, inclusiv al apelor de suprafață și subterane; sau

(ii) starea ecologică bună a apelor marine;

(d) economia circulară, inclusiv prevenirea generării de deșeuri și reciclarea acestora, în cazul în care:

(i) activitatea respectivă duce la ineficiențe semnificative în utilizarea materialelor sau în utilizarea directă sau indirectă a resurselor naturale, cum ar fi energia din surse neregenerabile, materiile prime, apa și solul, în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produselor, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea ori potențialul produselor de a fi reparate, modernizate, reutilizate sau reciclate;

(ii) activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a generării, a incinerării sau a eliminării deșeurilor, cu excepția incinerării deșeurilor periculoase nereciclabile; sau

(iii) eliminarea pe termen lung a deșeurilor poate cauza prejudicii semnificative și pe termen lung mediului;

(e) prevenirea și controlul poluării, în cazul în care activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a emisiilor de poluanți în aer, apă sau sol în comparație cu situația existentă înainte de demararea activității; sau

(f) protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor, în cazul în care activitatea respectivă este:

(i) nocivă în mod semnificativ pentru condiția bună și reziliența ecosistemelor; sau

(ii) nocivă pentru stadiul de conservare a habitatelor și a speciilor, inclusiv a celor de interes pentru Uniune.

(2) La evaluarea unei activități economice pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (1), se ține seama atât de efectul activității în sine asupra mediului cât și de efectul asupra mediului al produselor și serviciilor furnizate de activitatea respectivă pe durata întregului lor ciclu de viață, în special luând în considerare producția, utilizarea și scoaterea din uz a respectivelor produse și servicii.

Articolul 18

Garanții minime

(1) Garanțiile minime menționate la articolul 3 litera (c) sunt proceduri aplicate de o întreprindere care desfășoară o activitate economică pentru a asigura alinierea cu orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale și cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv cu principiile și drepturile stabilite în cele opt convenții fundamentale identificate în Declarația Organizației Internaționale a Muncii cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și în Carta internațională a drepturilor omului.

(2) Atunci când pun în aplicare procedurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, întreprinderile aderă la principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” menționat la articolul 2 punctul 17 din Regulamentul (UE) 2019/2088.

Articolul 19

Cerințe pentru criteriile tehnice de examinare

(1) Criteriile tehnice de examinare stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (3), articolului 11 alineatul (3), articolului 12 alineatul (2), articolului 13 alineatul (2), articolului 14 alineatul (2) și articolului 15 alineatul (2):

(a) identifică cele mai relevante contribuții potențiale la obiectivul de mediu vizat, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice, având în vedere atât efectul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice;

(b) precizează cerințele minime care trebuie îndeplinite pentru a nu prejudicia în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de mediu relevante, având în vedere atât efectul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice;

(c) sunt cantitative și conțin praguri, în măsura în care este posibil, iar dacă acest lucru nu este posibil, sunt calitative;

(d) atunci când este cazul, se bazează pe sistemele de etichetare și de certificare ale Uniunii, pe metodologiile Uniunii pentru evaluarea amprentei de mediu și pe sistemele de clasificare statistică ale Uniunii și ține seama de orice act juridic relevant existent al Uniunii;

(e) atunci când este posibil, utilizează indicatori de durabilitate, astfel cum sunt menționați la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/2088;

(f) se bazează pe dovezi științifice concludente și pe principiul precauției, consacrat la articolul 191 din TFUE;

(g) țin seama de ciclul de viață, inclusiv de dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, luând în considerare atât efectul asupra mediului al activității economice în sine, cât și efectul asupra mediului al produselor și serviciilor furnizate de activitatea economică respectivă, în special prin luarea în considerare a producției, utilizării și scoaterii din uz a respectivelor produse și servicii;

(h) țin seama de natura și de amploarea activității economice, inclusiv:

(i) dacă este o activitate de facilitare, astfel cum este menționată la articolul 16; sau

(ii) dacă este o activitate de tranziție, astfel cum este menționată la articolul 10 alineatul (2);

(i) iau în considerare efectul potențial asupra pieței al tranziției către o economie mai durabilă, inclusiv riscul ca anumite active să devină depreciate ca urmare a acestei tranziții, precum și riscul de a crea stimulente inconsecvente pentru investiții făcute în mod durabil;

(j) acoperă toate activitățile economice relevante din cadrul unui anumit sector și se asigură că activitățile respective sunt tratate în mod egal dacă ele contribuie în mod egal la îndeplinirea obiectivelor legate de mediu prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament, pentru a evita denaturarea concurenței pe piață; și

(k) sunt ușor de utilizat și sunt stabilite într-un mod care să faciliteze verificarea respectării acestora.

În cazul în care activitatea economică aparține uneia dintre categoriile menționate la litera (h), criteriile tehnice de examinare indică în mod clar acest fapt.

(2) Criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) cuprind, de asemenea, criterii pentru activități legate de tranziția către o energie curată pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, în special eficiența energetică și energia din surse regenerabile, în măsura în care respectivele activități contribuie în mod substanțial la oricare dintre obiectivele de mediu.

(3) Criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) garantează faptul că activitățile generatoare de energie care utilizează combustibili fosili solizi nu se califică drept activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.

(4) Criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) cuprind, de asemenea, criterii pentru activități legate de trecerea la o mobilitate curată sau neutră din punct de vedere climatic, inclusiv prin transferul modal, măsuri de eficientizare și combustibili alternativi, în măsura în care aceste măsuri contribuie în mod semnificativ la oricare dintre obiectivele de mediu.

(5) Comisia revizuiește periodic criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) și, dacă este cazul, modifică actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament, în conformitate cu evoluțiile științifice și tehnologice.

În acest context, înainte de modificarea sau înlocuirea unui act delegat, Comisia evaluează punerea în aplicare a criteriilor respective, luând în considerare rezultatul aplicării acestora de către participanții la piața financiară și efectul lor asupra piețelor de capital, inclusiv asupra canalizării investițiilor către activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.

Pentru a se asigura că activitățile economice menționate la articolul 10 alineatul (2) rămân pe o traiectorie de tranziție credibilă, coerentă cu o economie neutră din punct de vedere climatic, Comisia revizuiește criteriile tehnice de examinare pentru activitățile respective cel puțin o dată la trei ani și, dacă este cazul, modifică actul delegat menționat la articolul 10 alineatul (3) în concordanță cu evoluțiile științifice și tehnologice.

Articolul 20

Platforma privind finanțarea durabilă

(1) Comisia instituie o platformă privind finanțarea durabilă („platforma”). Aceasta este alcătuită în mod echilibrat din următoarele grupuri:

(a) reprezentanți ai:

(i) Agenției Europene de Mediu;

(ii) AES;

(iii) Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții; și

(iv) Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;

(b) experți care reprezintă părțile interesate private relevante, inclusiv participanții la piața financiară și nefinanciară și sectoarele economice, care reprezintă industriile relevante, precum și persoane cu expertiză contabilă și în materie de raportare;

(c) experți care reprezintă societatea civilă, inclusiv persoane care au competențe în domeniul mediului, în cel social, al muncii și al guvernanței;

(d) experți numiți cu titlu personal care dețin cunoștințe și experiență dovedite în domeniile reglementate de prezentul regulament;

(e) experți care reprezintă mediul academic, inclusiv universitățile, institutele de cercetare și alte organizații științifice, inclusiv persoane care au competențe globale.

(2) Platforma:

(a) consiliază Comisia cu privire la criteriile tehnice de examinare menționate la articolul 19, precum și cu privire la eventuala necesitate de a actualiza criteriile respective;

(b) analizează efectul criteriilor tehnice de examinare în ceea ce privește costurile și beneficiile potențiale ale aplicării acestora;

(c) sprijină Comisia la analizarea cererilor din partea părților interesate privind elaborarea sau revizuirea criteriilor tehnice de examinare pentru o anumită activitate economică;

(d) consiliază Comisia, după caz, cu privire la rolul pe care l-ar putea avea standardele contabile și de raportare în materie de durabilitate în sprijinul aplicării criteriilor tehnice de examinare;

(e) monitorizează și raportează periodic Comisiei cu privire la tendințele la nivelul Uniunii și al statelor membre în ceea ce privește fluxurile de capital către investiții durabile;

(f) consiliază Comisia cu privire la eventuala necesitate de a elabora măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți disponibilitatea și calitatea datelor;

(g) consiliază Comisia cu privire la ușurința de utilizare a criteriilor tehnice de examinare, ținând seama de necesitatea de evitare a sarcinilor administrative inutile;

(h) consiliază Comisia cu privire la eventuala necesitate de a modifica prezentul regulament;

(i) consiliază Comisia cu privire la evaluarea și dezvoltarea politicilor de finanțare durabilă, inclusiv cu privire la aspectele legate de coerența politicilor;

(j) consiliază Comisia cu privire la abordarea altor obiective în materie de durabilitate, inclusiv a obiectivelor sociale;

(k) consiliază Comisia cu privire la aplicarea articolului 18 și la eventuala necesitate de completare a cerințelor acestuia.

(3) Platforma ia în considerare punctele de vedere ale unei game largi de părți interesate.

(4) Platforma este prezidată de Comisie și constituită în conformitate cu normele orizontale privind crearea și funcționarea grupurilor de experți ale Comisiei. În acest context, Comisia poate invita ad-hoc experți care dețin cunoștințe de specialitate specifice.

(5) Platforma își îndeplinește sarcinile în conformitate cu principiul transparenței. Comisia publică procesele-verbale ale reuniunilor platformei și alte documente relevante pe site-ul web al Comisiei.

(6) Participanții la piața financiară pot informa platforma în cazul în care consideră că o activitate economică ce nu respectă criteriile tehnice de examinare stabilite în temeiul prezentului regulament, sau pentru care criteriile tehnice de examinare respective nu au fost încă stabilite, ar trebui să se califice drept o activitate durabilă din punctul de vedere al mediului.

Articolul 21

Autoritățile competente

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2088 monitorizează respectarea de către participanții la piața financiară a cerințelor prevăzute la articolele 5, 6 și 7 din prezentul regulament. Statele membre se asigură că autoritățile lor competente dețin toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor în temeiul prezentului regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, autoritățile competente cooperează și își furnizează reciproc, fără întârzieri nejustificate, informațiile relevante pentru îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 22

Măsuri și sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind măsurile și sancțiunile aplicabile pentru încălcarea articolelor 5, 6 și 7. Măsurile și sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (4), articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2) și articolul 15 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

(3) Delegările de competențe menționate la articolul 8 alineatul (4), articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2) și articolul 15 alineatul (2) pot fi revocate oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Comisia colectează toate informațiile de specialitate necesare, înainte de adoptare și în cursul elaborării actelor delegate, inclusiv prin consultarea experților din Grupul de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă menționat la articolul 24. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia acționează în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (4), al articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecții în termen de patru luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 24

Grupul de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă

(1) Un grup de experți al statelor membre pentru finanțarea durabilă (denumit în continuare „Grupul de experți al statelor membre”) consiliază Comisia cu privire la adecvarea criteriilor tehnice de examinare și abordarea adoptată de platformă în ceea ce privește elaborarea respectivelor criterii în conformitate cu articolul 19.

(2) Comisia informează statele membre prin reuniuni ale Grupului de experți al statelor membre pentru a facilita un schimb de opinii în timp util între statele membre și Comisie, în special în ceea ce privește principalele rezultate ale platformei, cum ar fi noi criterii tehnice de examinare sau actualizări semnificative ale acestora sau proiecte de rapoarte.

Capitolul III
Dispoziții finale

Articolul 25

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/2088

Regulamentul (UE) 2019/2088 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 2a*

Principiul de a nu prejudicia în mod semnificativ

(1) Autoritățile europene de supraveghere instituite prin Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 ale Parlamentului European și ale Consiliului (împreună denumite în continuare «AES») elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor referitoare la principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ» menționat la articolul 2 punctul 17 din prezentul regulament, în conformitate cu conținutul, metodologiile și prezentarea indicatorilor de durabilitate referitori la efectele negative menționate la articolul 4 alineatele (6) și (7) din prezentul regulament.

(2) AES prezintă Comisiei proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (1) până la 30 decembrie 2020.

(3) Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010."

2. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) În cazul în care participanții la piața financiară pun la dispoziție un produs financiar, astfel cum se menționează la articolul 6 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului[*+], aceștia includ în informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) …/…[+].

---

[*] Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L …, …, p. …).";

[+] JO: a se introduce în text numărul prezentului regulament de modificare și a se introduce numărul, data și referința JO ale prezentului regulament de modificare în nota de subsol corespunzătoare.

(b) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor care trebuie furnizate în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor menționate la alineatul (2a) de la prezentul articol.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile lor și diferențele dintre acestea, precum și obiectivul potrivit căruia informațiile trebuie să fie exacte, corecte, clare, să nu inducă în eroare, și să fie simple și concise și, după caz, pentru realizarea respectivului obiectiv, elaborează proiecte de modificări ale standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Proiectele de standarde tehnice de reglementare țin seama de respectivele date de aplicare prevăzute la articolul 27 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+] în ceea ce privește obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din regulamentul respectiv.

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

AES trimit Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf:

(a) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+], până la 1 iunie 2021; și

(b) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) …/…[+], până la 1 iunie 2022.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(4a) Participanții la piața financiară includ în informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) …/…[+].”;

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

(b) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor care trebuie furnizate în temeiul alineatelor (1)-(4) de la prezentul articol.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(6) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor menționate la alineatul (4a) de la prezentul articol.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, obiectivele lor astfel cum sunt menționate la alineatul (4a) de la prezentul articol și diferențele dintre acestea, precum și obiectivul potrivit căruia informațiile trebuie să fie exacte, corecte, clare, să nu inducă în eroare, și să fie simple și concise și, după caz, pentru realizarea respectivului obiectiv, elaborează proiecte de modificări ale standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (5) de la prezentul articol. Proiectele de standarde tehnice de reglementare țin seama de respectivele date de aplicare, prevăzute la articolul 27 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+] în ceea ce privește obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din regulamentul menționat.

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

AES trimit Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf:

(a) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+], până la 1 iunie 2021; și

(b) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) …/…[+], până la 1 iunie 2022.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

4. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarele litere:

„(c) pentru un produs financiar care face obiectul articolului 5 din Regulamentul (UE) …/…[+], informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului respectiv;

(d) pentru un produs financiar care face obiectul articolului 6 din Regulamentul UE) …/…[+], informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului respectiv.”;

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

(b) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor menționate la alineatul (1) literele (c) și (d).

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile și obiectivele lor și diferențele dintre acestea și, după caz, elaborează proiecte de modificări ale standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (4) de la prezentul articol. Proiectele de standarde tehnice de reglementare țin seama de respectivele date de aplicare prevăzute la articolul 27 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+] în ceea ce privește obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din regulamentul respectiv. AES actualizează standardele tehnice de reglementare având în vedere evoluțiile tehnologice și de reglementare.

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

AES trimit Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf:

(a) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+], până la 1 iunie 2021; și

(b) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) …/…[+], până la 1 iunie 2022.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

5. La articolul 20, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol:

(a) articolul 4 alineatele (6) și (7), articolul 8 alineatul (3), articolul 9 alineatul (5), articolul 10 alineatul (2), articolul 11 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (2) se aplică de la 29 decembrie 2019;

(b) articolul 2a, articolul 8 alineatul (4), articolul 9 alineatul (6) și articolul 11 alineatul (5) se aplică de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare];

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

(c) articolul 8 alineatul (2a) și articolul 9 alineatul (4a) se aplică:

(i) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) …/…[+], de la 1 ianuarie 2022; și

(ii) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) …/…[+], de la 1 ianuarie 2023:

(d) articolul 11 alineatele (1), (2) și (3) se aplică de la 1 ianuarie 2022.”

Articolul 26

Reexaminare

(1) Până la … [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o dată la trei ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament. Respectivul raport evaluează următoarele:

(a) progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește elaborarea criteriilor tehnice de examinare pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului;

(b) posibila necesitate de a revizui și completa criteriile stabilite la articolul 3 astfel încât o activitate economică să se califice drept o activitate durabilă din punctul de vedere al mediului;

[+] JO: a se introduce numărul prezentului regulament de modificare.

(c) utilizarea definiției investiției durabile din punctul de vedere al mediului în dreptul Uniunii și la nivelul statelor membre, inclusiv dispozițiile necesare pentru înființarea mecanismelor de verificare a conformității cu criteriile adoptate în temeiul prezentului regulament;

(d) eficacitatea aplicării criteriilor tehnice de examinare stabilite în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește canalizarea investițiilor private către activități economice durabile din punctul de vedere al mediului și, în special, în ceea ce privește fluxurile de capital, inclusiv capitalul propriu, către întreprinderi private și alte entități juridice, atât prin intermediul produselor financiare care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, cât și prin intermediul altor produse financiare;

(e) accesul participanților la piața financiară care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și al investitorilor la informații și date fiabile, prompte și verificabile referitoare la întreprinderi private și la alte entități juridice, inclusiv societățile în care s-a investit în cadrul și în afara domeniului de aplicare al prezentului regulament și, în ambele cazuri, cu privire la capitalul propriu și capitalul împrumutat, ținând seama de sarcina administrativă aferentă, precum și de procedurile de verificare a datelor care sunt necesare pentru stabilirea gradului de aliniere la criteriile tehnice de examinare și pentru asigurarea respectării procedurilor respective;

(f) aplicarea articolelor 21 și 22.

(2) Până la 31 decembrie 2021, Comisia publică un raport care descrie dispozițiile care ar fi necesare pentru extinderea domeniului de aplicare al prezentului regulament dincolo de activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului și descrie dispozițiile care ar fi necesare pentru a include:

(a) activitățile economice care nu au un efect semnificativ asupra durabilității mediului și activitățile economice care prejudiciază în mod semnificativ durabilitatea mediului, precum și o examinare a caracterului adecvat al cerințelor specifice de furnizare de informații legate de activitățile de tranziție și de facilitare; și

(b) alte obiective de durabilitate, precum obiectivele sociale.

(3) Până la … [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia evaluează eficacitatea procedurilor de consultare pentru elaborarea criteriilor tehnice de examinare instituite în temeiul prezentului regulament.

Articolul 27

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Articolele 4, 5, 6 și 7 se aplică:

(a) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (a) și (b), de la 1 ianuarie 2022; și

(b) în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 9 literele (c)-(f), de la 1 ianuarie 2023.

(3) Articolul 4 nu se aplică în cazul sistemelor de stimulente fiscale bazate pe certificate existente înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament și care stabilesc cerințe aplicabile produselor financiare care vizează finanțarea proiectelor durabile.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*